মনিপুৰ ৰাজ্য

-বনাম-

থিঙ্গুজাম ব্ৰোজেন মেইটি

১০মে’ ১৯৯৬

[ন্যায়াধীশ এছ. চি. অগ্ৰাৱাল আৰু ন্যায়াধীশ জি. টি. নানাৱতী]

শ্ৰম আইনঃ

কমপেচিয়নেট(সহানুভূতিসম্পন্ন) নিযুক্তি- ডাই-ইন-হাৰ্নেছ স্কিম(কৰ্মৰত অৱস্থাত মৃত্যুবৰণ কৰোতাৰ বাবে আঁচনি)- কনফাৰ্মদ ৱৰ্ক-চাৰ্জ(নিশ্চিত মজুৰি প্ৰাপ্ত কৰা)ৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল- সহানুভূতিসম্পন্ন নিযুক্তি- অস্বীকাৰ- উপস্থাপন কৰে- নিশ্চিত কৰাৰ পিছত ৱৰ্ক-চাৰ্জ কৰ্মচাৰীৰ চৰিত্ৰ সলনি হোৱা নাছিল- এনে নিশ্চিত ৱৰ্ক-চাৰ্জ কৰ্মচাৰীসকলৰ বাবে সংশোধিত আঁচনি প্ৰযোজ্য নহয়- সেয়েহে, তেওঁলোকৰ নিৰ্ভৰশীলসকলে সহানুভূতিসম্পন্ন নিযুক্তিৰ সুবিধাৰ অধিকাৰী নহয়- পি.ডব্লিউ.ডি./আই.পি.চি./পি.এইচ.ই./এম.ই./ইলেক্টিচিটি, মণিপুৰ ৰুল, ১৯৭৮-ৰ ৰুল ৬-ৰ ৱৰ্ক-চাৰ্জ কৰ্মচাৰীৰ টাৰ্মিনেল(শেষৰ) লাভালাভ।

ভাৰতৰ সংবিধান, ১৯৫০: অনুচ্ছেদ ১৪১।

নন স্পীকিং অৰ্দাৰ(কাৰণ নেদেখুৱাকৈ দিয়া আদেশ)ৰ দ্বাৰা এছ.এল.পি. বাতিল কৰা- উপস্থাপন কৰে- বিচাৰাধীন সিদ্ধান্তৰ শুদ্ধতাক গ্ৰহণ কৰাৰ দৰে নহয়- সেয়েহে, উচ্চতম ন্যায়ালয়ে নিৰ্ধাৰণ কৰা আইন প্ৰণয়ন কৰা নাছিল।

আপীলকাৰী-ৰাজ্যই ডাই-ইন-হাৰ্নেছ নীতিৰ অধীনত চৰকাৰী কৰ্মচাৰীৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীলসকলক নিযুক্তি দিয়াৰ বাবে এক আঁচনি জাৰি কৰিছিল। আঁচনিখন পৰৱৰ্তী

সময়ত সংশোধন কৰা হৈছিল আৰু সংশোধিত আঁচনিখনত স্পষ্টভাৱে কোৱা হৈছিল যে, এই আঁচনিখন কৰ্মচাৰীৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য নহ'ব। অৱশ্যে, নিশ্চিত কৰা ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীসকলে পি.ডব্লিউ.ডি./আই.পি.চি./পি.এইচ.ই./এম.ই./ইলেক্ট্ৰিচিটি, মণিপুৰ ৰুল, ১৯৭৮-ৰ টাৰ্মিনেল বেনিফিট ৰুল ৬-ৰ অধীনত পেঞ্চন আৰু গ্ৰেচুইটিকে ধৰি কিছুমান সুবিধা লাভ কৰিছিল।

উত্তৰদাতাসকল আপীলকাৰী-ৰাজ্যৰ নিশ্চিত কৰা ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল আছিল, যাৰ চাকৰিৰ কালত মৃত্যু হৈছিল। তেওঁলোকৰ মৃত্যুৰ পিছত, উত্তৰদাতাসকলে আঁচনিৰ অধীনত নিযুক্তি বিচাৰিছিল, যিহেতু তেওঁলোকক সহানুভূতিসম্পন্ন নিযুক্তি দিয়া হোৱা নাছিল, তেওঁলোকে উচ্চ ন্যায়ালয়ত লেখ আবেদন দাখিল কৰিছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে ইয়াৰ পূৰ্বৰ ৰায়ৰ অনুসৰণত আবেদনসমূহৰ অনুমতি দিছিল যে, নিশ্চিতকৰণৰ পিছত এজন কৰ্মচাৰীৰ কৰ্মচাৰী- প্ৰকৃতিৰ পৰিৱৰ্তন হৈছিল আৰু সেয়েহে, আঁচনিখন কাৰ্যক্ষম আছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ উক্ত পূৰ্বৰ ৰায়ৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা বিশেষ অনুমতি আবেদন এই আদালতত সীমিতভাৱে নাকচ কৰা হৈছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে পৰ্যবেক্ষণ কৰিছিল যে, এই আদালতৰ দ্বাৰা গঠিত আইন অনুসৰি এছ. এল. পি.-ক নাকচ কৰাটো সংবিধানৰ ১৪১নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত বাধ্যতামূলক।

আপীলৰ অনুমতি দি, এই আদালতে

উপস্থাপন কৰে, উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই সিদ্ধান্তত ভুল কৰিছিল যে, নিশ্চিতকৰণৰ পিছত ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীৰ প্ৰকৃতিত পৰিৱৰ্তন আহে আৰু আঁচনিখন তেওঁৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য। ৱৰ্ক-চাৰ্জ কৰা কৰ্মচাৰীৰ নিশ্চিতকৰণৰ ফলস্বৰূপে অহা একমাত্ৰ পৰিৱৰ্তনটো হ'ল যে, পি.ডব্লিউ.ডি./আই.পি.চি./পি.এইচ.ই./এম.ই./ইলেক্ট্ৰিচিটি, মণিপুৰ ৰুল, ১৯৭৮-ৰ টাৰ্মিনেল বেনিফিটৰ অধীনত ৱৰ্ক চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ বাবে টাৰ্মিনেল

বেনিফিটৰ আধাৰত নিশ্চিত কৰা হৈছে যে, এজন নিশ্চিত ৱৰ্ক চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীয়ে টাৰ্মিনেল বেনিফিট ৰুলৰ ৰুল ৬ৰ অধীনত পেন্সন আৰু গ্ৰেচুইটিকে ধৰি কিছুমান সুবিধা লাভ কৰিব পাৰে, যাৰ সুবিধা অন্যথা তেওঁ লাভ কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেন। কিন্তু নিশ্চিতকৰণৰ পিছত ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰী এজনৰ স্থিতিৰ পৰিৱৰ্তন নহয় আৰু তেওঁ ৱৰ্ক-চাৰ্জ কৰা কৰ্মচাৰী হৈয়েই থাকে। সেয়েহে, ৱৰ্ক-চাৰ্জ কৰা কৰ্মচাৰীৰ ক্ষেত্ৰত আঁচনিখনৰ প্ৰয়োগ সম্পৰ্কীয় বাধা প্ৰযোজ্য হৈ থাকিব আৰু এনে নিশ্চিত ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীৰ নিৰ্ভৰশীলসকলে আঁচনিখনৰ ভিত্তিত সহানুভূতিশীলৰ সুবিধা দাবী কৰিব নোৱাৰিব। [৭৪২-এইচ; ৭৪৩-এ-বি]

এন. অৰুণ কুমাৰ সিং বনাম মণিপুৰ ৰাজ্য, চি. আৰ. নম্বৰ ১৯৯১চনৰ ২৯৭৮ আৰু ১৯৯১চনৰ ২৩৫-ত অসম উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ আৰু ২৭-০৩-১৯৮২-ত সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ বাতিল কৰিছিল।

২. নাকচ কৰাৰ কাৰণ নোহোৱাকৈ নন স্পীকিং অৰ্দাৰৰ দ্বাৰা বিশেষ অনুমতি আবেদন নাকচ কৰাটোৰ অৰ্থ হ'ল- ইয়াৰ বিৰুদ্ধে আবেদন কৰিবলৈ বিচৰা সিদ্ধান্তৰ শুদ্ধতাক গ্ৰহণ কৰা নহয়। অধিক একো নোহোৱাকৈ বৰ্খাস্ত কৰাৰ এনে নন স্পীকিং অৰ্দাৰৰ অৰ্থ হৈছে- এই আদালতে কেৱল সিদ্ধান্ত লৈছে যে, ই এক উপযুক্ত গোচৰ নহয় য'ত বিশেষ অনুমতি আবেদনখন মঞ্জুৰ কৰিব লাগে। এনে নিৰ্দেশে সংবিধানৰ ১৪১নং অনুচ্ছেদৰ উদ্দেশ্যে এই আদালতৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰিত আইন গঠন নকৰে। [৭৪৩-দি-ই]

মেচাৰ্চ ৰূপ ডাইমণ্ড আৰু অন্যান্য বনাম ভাৰত সংঘ আৰু অন্যান্য, [১৯৮৯] ২ এছ.চি.চি. ৩৫৬; *স্বৰ্গীয় নবাব ছাৰ মীৰ ওছমান আলী খান বনাম সম্পদ কৰ আয়ুক্ত, হায়দৰাবাদ,* [১৯৮৬] চাপ্লি এছ.চি.চি. ৭০০ আৰু *উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ কৰ্মচাৰী কল্যাণ*

সংস্থা বনাম ভাৰত সংঘ, [১৯৮৯] ৪ এছ.চি.চি. ১৮৭ শীৰ্ষক ৰায়ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছিল।

এন. অৰুণ কুমাৰ সিং বনাম মণিপুৰ ৰাজ্য, চি.আৰ.এছ নং ২৯৭৮- **১৯৯১** আৰু ২৩৫- **১৯৯১**, অসম উচ্চ ন্যায়ালয়ে ২৭.০৩.**১৯৮**২ত সিদ্ধান্ত লোৱা, উল্লেখ কৰা হৈছে।

দেৱানী আপীলীয় ক্ষেত্ৰাধিকাৰ- দেৱানী আপীল নং ৮২২৬- **১৯৯১** ইত্যাদি।

চি. আৰ. নং **১৭১**- **১৯৯**৩-ত অসম উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ২৯.০৬.৯৫তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা।

আপীলকাৰীৰ পক্ষত শ্ৰীমতী এছ. জানানী।

উত্তৰদাতাৰ পক্ষত বি.পি. সাহু, শ্ৰীমতী ৰাজীৱী কে. প্ৰসাদ আৰু কে. আৰ. নাগৰাজা।

আদালতৰ ৰায় প্ৰদান কৰিছিল-

ন্যায়াধীশ এছ. চি. অগ্ৰাৱাল, অনুমতি প্ৰদান কৰে।

এই দুয়োখন আবেদনেই মণিপুৰ চৰকাৰৰ দ্বাৰা প্ৰস্তুত কৰা ডাই-ইন-হাৰ্নেছ আঁচনিৰ (সংক্ষেপে 'আঁচনি') অধীনত সহানুভূতিসম্পন্ন নিযুক্তি সম্পৰ্কীয় সাধাৰণ প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰে।

১৯৮৪চনৰ ২মে' তাৰিখৰ কাৰ্যালয় স্মাৰক পত্ৰৰ জৰিয়তে মণিপুৰ চৰকাৰে চাকৰিকালত মৃত্যু হোৱা চৰকাৰী কৰ্মচাৰীসকলৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীলসকলক নিযুক্তি দিয়াৰ বাবে আঁচনি জাৰি কৰিছিল। আঁচনিখনৰ দফা(৩)ত, প্ৰাৰম্ভিকভাৱে প্ৰস্তুত কৰাৰ দৰে, এই কথা প্ৰকাশ কৰা হৈছিলঃ

"উপৰোক্ত আঁচনিৰ অধীনত ৰেহাই ওপৰোক্ত (২)ত উল্লেখ কৰা নিৰ্ভৰশীলসকলৰ ক্ষেত্ৰতো প্ৰযোজ্য হ'ব, যিসকল ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীৰ চাকৰিৰ সময়ত মৃত্যু হৈছিল।"

১৯৮৪চনৰ ৪মে' তাৰিখৰ শুদ্ধীকৰণৰ দ্বাৰা ১৯৮৪চনৰ ২মে' তাৰিখৰ কাৰ্য্যালয় স্মাৰক পত্ৰ সংশোধন কৰা হৈছিল আৰু দফা(৩) নিম্নলিখিত ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা প্ৰতিস্থাপিত কৰা হৈছিলঃ

"এই আঁচনি কেৱল মৃত কৰ্মচাৰীগৰাকীয়ে কাম কৰা বিভাগত উপলব্ধ খালী পদৰ নিয়মীয়া চৰকাৰী কৰ্মচাৰীসকলৰ বাবেহে প্ৰযোজ্য হ'ব।"

পৰৱৰ্তী সময়ত, ১৯৯২চনৰ ৩১আগষ্ট তাৰিখৰ কাৰ্যালয় স্মাৰক পত্ৰৰ জৰিয়তে আঁচনিখন সংশোধন কৰা হৈছিল আৰু সংশোধিত আঁচনিখনত এইকথা স্পষ্টভাৱে প্ৰকাশ কৰা হৈছিল-

"যিহেতু আঁচনিখনৰ অধীনত আৰোপ কৰা নিযুক্তিসমূহ কেৱল পীড়িত পৰিয়ালক তাৎক্ষণিক সাহায্য প্ৰদানৰ বাবে আছিল, সেয়েহে সকলো দিশতে আবেদনখন মৃত চৰকাৰী কৰ্মচাৰীৰ মৃত্যুৰ তাৰিখৰ পৰা এবছৰৰ ভিতৰত সংশ্লিষ্ট বিভাগত দাখিল কৰিব লাগে।

অৱশ্যে, আবেদনকাৰীয়ে আৰ. আৰ.ৰ অধীনত নিৰ্ধাৰিত সৰ্বাধিক বয়সৰ সীমা অতিক্ৰম কৰিব নালাগিব, সম্পূৰ্ণ প্ৰস্তাৱ চৰকাৰক দাখিল কৰা সময়ত আৰু চিকিৎসাৰ ভিত্তিত অৱসৰ গ্ৰহণ/মৃত্যুৰ সময়ত (অবৈধ পেন্সন) চৰকাৰী কৰ্মচাৰীজন ৰাজ্য চৰকাৰৰ অধীনত নিযুক্ত নিয়মীয়া/ অধিকাৰমূলক ৰূপে নিযুক্ত আছিল। এই আঁচনিখন ad hoc (তদৰ্থ)/ officiating

(কাৰ্য্যবাহী)/ work- charge (মজুৰি প্ৰাপ্ত কৰা)/ causal (কাৰ্য্যকাৰী)/ muster roll (তালিকাভূক্ত) নিযুক্তিৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য নহ'ব।"

ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ বাবে মণিপুৰ চৰকাৰে পি.ডব্লিউ.ডি./ আই.পি.চি./ পি.এইচ.ই./এম.ই./ইলেক্টিচিটি, মণিপুৰ নিয়ম, ১৯৭৮(টাৰ্মিনেল বেনিফিট ৰুল)ৰ টাৰ্মিনেল বেনিফিটৰ অধীনত ৱৰ্ক চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ বাবে টাৰ্মিনেল বেনিফিট নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল। টাৰ্মিনেল বেনিফিট নিয়মৰ অধীনত স্থায়ীভাৱে থকা ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীসকলক পেঞ্চন আৰু গ্ৰেচুইটি, অৱসৰ, পুনৰ নিযুক্তি, ছুটী, বন্ধৰ দিন আদিৰ ক্ষেত্ৰত চি.পি.ডব্লিউ.দি.ৰ আৰ্হিত কিছুমান সুবিধাৰ অনুমতি দিয়া হয়।

এছ. এল. পি. নং ২০৩৭৬- ১৯৯৫ৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱা দেৱানী আবেদনৰ উত্তৰদাতা- থিঙ্গুজাম ব্ৰোজেন মেইটি স্বৰ্গীয় থ. আমুজাও সিঙৰ পুত্ৰ আছিল। মণিপুৰ চৰকাৰৰ অধীনত ট্ৰাক চালক হিচাপে কৰ্মৰত আছিল আমুজাও সিং। থ. আমুজাও সিঙক ১৯৭৮চনৰ ২১ফেব্ৰুৱাৰীত নিযুক্তি দিয়া হৈছিল আৰু ১৯৯২চনৰ ৩১জানুৱাৰীত তেওঁৰ মৃত্যু হৈছিল। তেওঁৰ মৃত্যুৰ পিছত, ১৯৯২চনৰ ১৫জুলাই তাৰিখৰ নিৰ্দেশ অনুসৰি, ১৯৯০চনৰ ১অক্টোবৰৰ পৰা কাৰ্যকৰী হোৱাকৈ তেওঁক ৱৰ্ক-চাৰ্জ ট্ৰাক ড্ৰাইভাৰ পদত নিশ্চিত কৰা হৈছিল।

থ. আমুজাও সিঙৰ মৃত্যুৰ পিছত উত্তৰদাতাই আঁচনিখনৰ অধীনত নিযুক্তি বিচাৰিছিল। যিহেতু, তেওঁক নিযুক্তি দিয়া হোৱা নাছিল, সেয়েহে তেওঁ সহানুভূতিসম্পন্ন নিযুক্তিৰ বাবে উপযুক্ত নিৰ্দেশনা বিচাৰি গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ত এখন লেখ আবেদন (দেৱানী ৰুল নং ১৭১- ১৯৯৩) দাখিল কৰিছিল। উত্তৰদাতাৰ উক্ত লেখ আবেদনখন উচ্চ ন্যায়ালয়ে ১৯৯৫চনৰ ২৯জুন তাৰিখৰ ৰায়ৰ জৰিয়তে অনুমতি প্ৰদান কৰিছে, য'ত আপীলকাৰীক আঁচনিখনৰ অধীনত তেওঁৰ শিক্ষাগত অৰ্হতাৰ সৈতে সংগতি ৰাখি

উপযুক্ত পদত নিযুক্তিৰ বাবে উত্তৰদাতাৰ গোচৰটো বিবেচনা কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। আপীলকাৰীসকলৰ ফালৰ পৰা দাখিল কৰা আবেদনত আহ্বান জনোৱা হৈছিল যে, এই আঁচনিখন প্ৰযোজ্য নহয় কিয়নো উত্তৰদাতাৰ পিতৃ এজন ৱৰ্ক-চাৰ্জ কৰ্মচাৰী আছিল যি উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ গ্ৰহণযোগ্য নহয় আৰু এই সন্দৰ্ভত, উচ্চ ন্যায়ালয়ে ইয়াৰ পূৰ্বৰ ৰায়- *এন. অৰুণ কুমাৰ সিং বনাম মণিপুৰ ৰাজ্য আৰু অন্যান্যৰ* (১৯৮২চনৰ ২৭মাৰ্চত ৰায় দিয়া চি. আৰ. নং ২৯৭৮/৯১/২৩৫ ৯১) য'ত এইটো সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছিল যে, এজন নিশ্চিত কৰা কামৰ মাচুল লোৱা কৰ্মচাৰী আঁচনিখনৰ সুবিধাৰ অধিকাৰী, যিহেতু নিশ্চিতকৰণৰ পিছত কৰ্মচাৰীৰ মাচুল দিয়া হয়। এনে লাগিছে যে, এছ. এল. পি. (দেৱানী) নং ২৮৫-১৯৯৩ নং গোচৰত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ উক্ত সিদ্ধান্তৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা আবেদনখন ১৯৯৩চনৰ ১৫ফেব্ৰুৱাৰীত এই আদালতৰ দ্বাৰা নাকচ কৰা হৈছিল। এই বিচাৰাধীন ৰায়টোত উচ্চ ন্যায়ালয়ে অস্পষ্ট কৰি দিছে যে, এই আদালতৰ দ্বাৰা আপীল নাকচ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বিষয়টো অৱশেষত সমাপ্ত হৈছে আৰু এই আদালতৰ উক্ত সিদ্ধান্ত সংবিধানৰ অনুচ্ছেদ ১৪১ৰ অধীনত বাধ্যতামূলক।

শ্ৰীমতী এল. ওঙ্গবি সন্যাইমা দেৱী, এছ. এল. পি. (দেৱানী) নং ১৯৬১২-১৯৯৫-ত উদ্ভৱ হোৱা উত্তৰদাতা- শ্ৰীমতী এল. ওঙ্গবি সন্যাইমা দেৱী এল. কুমাৰ সিঙৰ পত্নী, যি মনিপুৰ চৰকাৰত ৱৰ্ক-চাৰ্জ হেণ্ডিমেন হিচাপে নিয়োজিত আছিল। এল. কুমাৰ সিঙক ১৯৭৮চনৰ ২১ফেব্ৰুৱাৰীৰ পৰা ৱৰ্ক-চাৰ্জ হেণ্ডিমেন হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হৈছিল আৰু ১৯৯১চনৰ ৪আগষ্টত মৃত্যু পৰ্য্যন্ত তেওঁ চাকৰিত মকৰল আছিল। ১৯৮৭চনৰ ১মাৰ্চৰ পৰা তেওঁক ৱৰ্ক-চাৰ্জ হেণ্ডিমেন পদত নিশ্চিত কৰা হৈছিল। স্বামীৰ মৃত্যুৰ পিছত উত্তৰদাতাই আঁচনিখনৰ অধীনত নিযুক্তি বিচাৰিছিল। যিহেতু তেওঁক নিযুক্তি দিয়া হোৱা নাছিল, সেয়েহে তেওঁ এখন লেখ আবেদন (১৯৯৩চনৰ দেৱানী ৰুল নং ৯৩৬)

দাখিল কৰি গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ত আপীল কৰিছিল, যি উচ্চ ন্যায়ালয়ে ২৯ জুন, ১৯৯৫তাৰিখৰ ৰায়ৰ দ্বাৰা পূৰ্বতে উল্লেখ কৰাৰ দৰে ১৯৯৩চনৰ দেৱানী ৰুল নম্বৰ ১৭১ত উল্লেখ কৰা অনুৰূপ কাৰণত অনুমতি দিছিল।

যি আগতে উল্লেখ কৰাৰ দৰেই, আঁচনিখনত প্ৰথমতে ১৯৮৪চনৰ ২মে' তাৰিখৰ অ'.এম.ৰ দ্বাৰা প্ৰস্তুত কৰাৰ দৰেই, চাকৰিকালত মৃত্যু হোৱা ৱৰ্ক- চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল নিযুক্তিৰ বাবে দফা(৩)-ত এক ব্যৱস্থা আছিল। কিন্তু, ১৯৮৪চনৰ ৪মে' তাৰিখৰ শুদ্ধীকৰণ পত্ৰৰ জৰিয়তে ১৯৮৪চনৰ ২মে' তাৰিখৰ কাৰ্যালয় স্মাৰক পত্ৰ সংশোধন কৰা হৈছিল আৰু দফা(৩) প্ৰতিস্থাপন কৰা হৈছিল আৰু সংশোধিত ব্যৱস্থাত এই আঁচনিখন সেই বিভাগত উপলব্ধ নিয়মীয়া চৰকাৰী কৰ্মচাৰীৰ বাবে প্ৰযোজ্য হ'ব, য'ত অৱসৰপ্ৰাপ্ত কৰ্মচাৰীয়ে কাম কৰিছিল। ১৯৯২চনৰ ৩১আগষ্ট তাৰিখৰ অ'.এম.ৰ দ্বাৰা জাৰি কৰা সংশোধিত আঁচনিখনত এই বিষয়টো সন্দেহাতীতভাৱে স্পষ্ট কৰা হৈছিল য'ত স্পষ্টভাৱে কোৱা হৈছে যে, এই আঁচনিখন ad hoc(তদৰ্থ)/ officiating(কাৰ্য্যবাহী)/ work- charge(মজুৰি প্ৰাপ্ত কৰা)/ causal(কাৰ্য্যকাৰী)/ muster roll(তালিকাভূক্ত) নিযুক্তিৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য নহ'ব। আমি *এন. অৰুণ কুমাৰ সিং বনাম মণিপুৰৰ ৰাজ্য আৰু অন্যান্য* (উপৰোক্ত)ৰ ক্ষেত্ৰত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ দৃষ্টিভংগীৰ সৈতে একমত হ'ব নোৱাৰো যে, নিশ্চিতকৰণৰ পিছত ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীৰ প্ৰকৃতিত পৰিৱৰ্তন আহে আৰু আঁচনিখন তেওঁৰ বাবে প্ৰযোজ্য। আমাৰ দৃষ্টিত, ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীৰ নিশ্চিতকৰণৰ ফলত অহা একমাত্ৰ পৰিৱৰ্তনটো হ'ল এইয়ে যে, টাৰ্মিনেল বেনিফিট ৰুলৰ ভিত্তিত নিশ্চিত কৰা ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰীয়ে টাৰ্মিনেল বেনিফিট ৰুলৰ ৰুল ৬-ৰ অধীনত পেন্সন আৰু গ্ৰেচুইটিকে ধৰি কিছুমান সুবিধা লাভ কৰাৰ অধিকাৰী হয়, যাৰ সুবিধা তেওঁ অন্যথা লাভ কৰিব

নোৱাৰিলেহেঁতেন। কিন্তু নিশ্চিতকৰণৰ পিছত ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ এজন কৰ্মচাৰী ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰী হোৱাত বাধা নাহে আৰু তেওঁ এজন ৱৰ্ক-চাৰ্জৰ কৰ্মচাৰী হৈয়েই থাকে। সেয়েহে, কৰ্মচাৰীৰ ক্ষেত্ৰত আঁচনিখনৰ প্ৰয়োগযোগ্যতা সম্পৰ্কীয় বাধা প্ৰযোজ্য হৈ থাকিব আৰু এনে নিশ্চিত কৰ্মচাৰীৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীলসকলে আঁচনিখনৰ ভিত্তিত নিযুক্তিৰ সুবিধা দাবী কৰিব নোৱাৰিব।

এইটো নিঃসন্দেহে সঁচা যে, মণিপুৰ ৰাজ্যই উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্তৰ বিৰুদ্ধে *এন. অৰুণ কুমাৰ সিং বনাম মণিপুৰ ৰাজ্য বা অন্যান্য,* (ওপৰোক্ত) গোচৰৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা বিশেষ অনুমতি আবেদন (দেৱানী) নং ২৮৫- ১৯৯৩, ১৯৯৩চনৰ ১৫ফেব্ৰুৱাৰীৰ নিৰ্দেশৰ দ্বাৰা এই আদালতে নাকচ কৰিছিল। উক্ত বিশেষ অনুমতি আবেদনখন অৱশ্যে, বিচাৰাধীন ৰায়ৰ গুণাগুণৰ ওপৰত কোনো মতামত প্ৰকাশ নকৰাকৈ নাকচ কৰা হৈছিল। বৰ্খাস্ত কৰাৰ কাৰণ নথকা নন স্পিকিং অৰ্দাৰৰ দ্বাৰা বিশেষ অনুমতি আবেদন নাকচ কৰাটো বিচাৰা সিদ্ধান্তৰ শুদ্ধতাক গ্ৰহণ কৰাৰ দৰে নহয়, যাৰ বিৰুদ্ধে আপীল কৰা হ'ব। বেছি একো নোহোৱাকৈ বৰ্খাস্ত কৰাৰ এনে নন স্পিকিং অৰ্দাৰৰ প্ৰভাৱৰ অৰ্থ কেৱল এইটোৱেই যে, এই আদালতে কেৱল সিদ্ধান্ত লৈছে যে, ই এক উপযুক্ত গোচৰ নহয় য'ত বিশেষ অনুমতি আবেদনখন মঞ্জুৰ কৰিব লাগে। এনে আদেশে সংবিধানৰ ১৪১নং অনুচ্ছেদৰ উদ্দেশ্যে এই আদালতে নিৰ্ধাৰণ কৰা আইন গঠন নকৰে। (চাওকঃ *মেচাৰ্চ ৰূপ ডায়েৰমণ্ডছ আৰু অন্যান্য বনাম ভাৰত চৰকাৰ আৰু অন্যান্য,* [১৯৮৯] ২ এছ.চি.চি. ৩৫৬; *স্বৰ্গীয় নবাব ছাৰ মীৰ ওছমান আলী খান বনাম সম্পদ কৰ আয়ুক্ত, হায়দৰাবাদ,* [১৯৮৬] সাপ্লি. এছ.চি.চি. ৭০০, আৰু *উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ কৰ্মচাৰী কল্যাণ সংস্থা বনাম ভাৰত সংঘ,* [১৯৮৯] ৪ এছ.চি.চি. ১৮৭)। সেয়েহে, উচ্চ ন্যায়ালয়ে *এন. অৰুণ কুমাৰ সিং বনাম মণিপুৰ আৰু*

অন্যান্য(ওপৰোক্ত)ৰ ৰায়ৰ বিৰুদ্ধে বিশেষ অনুমতি আবেদন নাকচ কৰি এই সিদ্ধান্তত ভুল কৰিছিল যে, এই আদালতে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ উক্ত সিদ্ধান্তক নিশ্চিত কৰিছে আৰু এই আদালতৰ উক্ত দৃষ্টিভংগী সংবিধানৰ ১৪১ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত বাধ্যতামূলক।

ওপৰত উল্লেখ কৰা কাৰণসমূহৰ ক্ষেত্ৰত দুয়োটা আপীলৰ প্ৰত্যাহ্বানত থকা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়সমূহ য'ত এইকথা ধাৰণা কৰা হৈছে যে, উত্তৰদাতাসকলক আঁচনিৰ ভিত্তিত নিযুক্তিৰ বাবে বিবেচনা কৰাৰ অধিকাৰ বহন কৰিব নোৱাৰি আৰু ইয়াক আঁতৰাই ৰাখিব লাগিব। সেয়েহে, দুয়োটা আপীলৰে অনুমতি দিয়া হৈছিল আৰু দেৱানী ৰুল নং ১৭১- ১৯৯৩ আৰু দেৱানী ৰুল নং ৯৩৬- ১৯৯৩ শীৰ্ষক উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ বিচাৰাধীন ৰায়সমূহ একাষৰীয়া কৰা হয় আৰু উত্তৰদাতাসকলে দাখিল কৰা উক্ত লেখ আবেদন খাৰিজ কৰা হয়। ব্যয় অবিহনে।

১৯৯৫চনৰ ২২ছেপ্টেম্বৰৰ নিৰ্দেশ অনুসৰি, এই আদালতে ১৯৯৫চনৰ বিশেষ অনুমতি আবেদন (দেৱানী) নং ২০৩৭৬-ত উত্তৰদাতাক সেই জাননী জাৰি কৰাৰ নিৰ্দেশ দিয়াৰ লগতে এই আবেদনৰ বিৰোধিতা কৰাৰ বাবে উত্তৰদাতাৰ ব্যয়ৰ বাবদ আবেদনকাৰীসকলক ৩০০০টকা জমা দিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে। উক্ত ধনৰ পৰিমাণ জমা কৰা হৈছিল লগতে উক্ত বিষয়ত উত্তৰদাতাক উলিয়াবলৈ অনুমতি দিছে। উক্ত পৰিমাণটো তেওঁ ৰাখিব।

ভি.এছ.এছ.

আপীলৰ অনুমতি দিয়া হৈছে।

অনুবাদ: ড. অৰ্চ্চনা দেৱী, কনিষ্ঠবৰ্গ অনুবাদক

অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ’ব।”